

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์

หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ในการควบคุมโรคระบาดรวมทั้งเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้อง กับการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร ตลอดจน เป็นการลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) ประกอบมาตรา ๓๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราช บัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบการทำลายสัตว์ ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็น โรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๓๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์ที่เป็นโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ที่ได้รับเชื้อโรคระบาดทั้งที่แสดงอาการและไม่แสดงอาการ

“สัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ใดที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่เป็นโรคระบาดอันอาจติดเชื้อโรคหรือสัตว์ใดที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่าได้รับเชื้อจากการแพร่ของเชื้อโรคระบาดไปยังบริเวณที่สัตว์นั้นอยู่ และสัตว์นั้นสามารถแพร่เชื้อโรคระบาดและระบาดไปยังสัตว์อื่นได้

“ซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า ซากสัตว์ที่มาจากสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือซากสัตว์ที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่าผ่านการสัมผัสกับซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๕ ในการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามระเบียบนี้ ให้ผู้สั่งทำลายสัตว์ดำเนินการเพื่อให้เจ้าของสัตว์ได้รับค่าชดใช้ราคาสัตว์ในอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์ได้จงใจกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ เจ้าของสัตว์จะไม่ได้รับค่าชดใช้ราคาสัตว์ที่ถูกสั่งทำลาย และในกรณีเช่นนี้ ผู้สั่งทำลายสัตว์ไม่ต้องดำเนินการเพื่อให้เจ้าของสัตว์ได้รับค่าชดใช้ราคาสัตว์ตามวรรคหนึ่งแต่อย่างใด

ข้อ ๖ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การทำลายสัตว์

ข้อ ๗ ภายใต้บังคับข้อ ๕ และข้อ ๘ ของระเบียบนี้ เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ตามหลักวิชาการสัตวแพทยศาสตร์แล้ว ปรากฏผลเป็นที่แน่ชัดว่าสัตว์ใดเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาดแล้วแต่กรณี ให้สัตวแพทย์ตามข้อ ๘ หรือผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งที่เป็นสัตวแพทย์แห่งท้องที่ที่พบสัตว์นั้นมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ทำลายสัตว์ และให้ดำเนินการทำลายสัตว์ ณ จุดที่พบโรคระบาดสัตว์ หรือสถานที่อื่นใดที่สัตวแพทย์เห็นสมควร

ข้อ ๘ ให้สัตวแพทย์ในตำแหน่งต่อไปนี้ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด และสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ตามชนิดของสัตว์ ต่อเจ้าของสัตว์รายหนึ่ง ๆ ได้ไม่เกินจำนวนดังนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ทั่วราชอาณาจักร

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว

(ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐ ตัว

(๒) ผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่ที่สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยรับผิดชอบ

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐ ตัว

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ ตัว

(ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐๐ ตัว

(๓) ปศุสัตว์จังหวัด มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ ตัว

(ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๔) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในด่านกักกันสัตว์ หรือสถานที่กักกันสัตว์ที่ด่านกักกันสัตว์รับผิดชอบ

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ สุกร ม้า ลา ล่อ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐ ตัว

(ข) ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว

(ค) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐ ตัว

การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของปลุ่สัตว์จังหวัด ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย

การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของหัวหน้าด่านกักกันสัตว์และผู้อำนวยการสำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัย ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์

การสั่งทำลายสัตว์ชนิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ และหรือจำนวนที่เกินกว่าอำนาจของผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมปลุ่สัตว์

ข้อ ๕ ในการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้ใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้สารเคมีให้สัตว์กินหรือนิดหรือสูดดมเข้าร่างกายสัตว์เพื่อให้สัตว์นั้นตายโดยไม่ทรมาน

(๒) ทำลายสัตว์ด้วยปืนชนิดยิงสัตว์โดยเฉพาะ ยิงสัตว์นั้นให้ตาย

(๓) ทำลายสัตว์ด้วยอาวุธปืนตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และสิ่งเทียมอาวุธปืน

(๔) ทำลายสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๐ ซากสัตว์ซึ่งได้จากการทำลายในข้อ ๕ ให้ผู้ทำลายสัตว์ดำเนินการทำลาย ซากสัตว์นั้นตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒

หมวด ๒

การทำลายซากสัตว์

ข้อ ๑๑ ซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ตามข้อ ๘ หรือ ผู้รักษาราชการแทน หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง ที่เป็นสัตวแพทย์แห่งท้องที่ที่พบ ซากสัตว์นั้น มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ทำลายซากสัตว์นั้น

ข้อ ๑๒ ให้ทำลายซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามลักษณะของ ซากสัตว์นั้น ดังนี้

(๑) ซากสัตว์ซึ่งมีลักษณะยังเป็นตัวสัตว์ทั้งตัวอยู่

(ก) ให้ผู้สั่งทำลายซากสัตว์มีคำสั่งให้ฝังซากสัตว์ได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ถ้าเป็นซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรอีกด้วย

(ข) ใช้สารเคมีที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์หรือเชื้อโรคต่างๆ ได้ทำการแช่ รวด หรือโรยที่ส่วนต่างๆ ของซากสัตว์นั้นจนทั่ว หรือ

(ค) ใช้ไฟเผาซากสัตว์นั้นให้ไหม้จนหมดสิ้น

(ง) ใช้วิธีการทำลายซากสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

(๒) ซากสัตว์ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นซากสัตว์ทั้งตัว หรือเป็นซากสัตว์บางส่วนที่ไม่ใช่ซากสัตว์บางส่วนซึ่งตัดออกจากสัตว์ขณะยังมีชีวิตอยู่ ให้ทำลายตามวิธีการที่กำหนดใน (๑) โดยอนุโลม

กรณีซากสัตว์ที่ตัดออกจากสัตว์ขณะที่สัตว์ยังมีชีวิต เช่น งามา ขน และสัตว์แพทย์พิจารณาแล้วเห็นว่าซากสัตว์นั้นยังใช้เป็นประโยชน์ได้ ให้จัดการทำลายเชื้อโรคระบาดด้วยวิธีพ่น แช่ ราด หรืออบด้วยสารเคมีหรือความร้อนที่สามารถทำลายเชื้อโรคได้ จนกว่าซากสัตว์นั้นปลอดจากเชื้อโรคระบาดตามหลักวิชาการสัตวแพทยศาสตร์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ยุคล ลี้มแหลมทอง

อธิบดีกรมปศุสัตว์